

Versul

Lucian-Horațiu Hînsa

Nu încerc să-mi pierd esența
Chinuindu-mi existența-
Versurile-n noapte m-au purtat, mereu
Pe vântul inspirației
În spiritul creației
Învățat-am ce înseamnă eu.

Niciodată stabil,
Întunecat pământul
Mi-a zidit subtil
Mormântul.

Dintotdeauna colindat
Orizont neterminat-
Deasupra zării întrezărit
Zenit.

Dar o viața-mi este dat să am !
O mare lată, nesfârșită
Și-o iubire ce se așteaptă a fi
Trăită.

Și mă întreb eu astfel,
Ar putea să fie altfel?
Orizont ce alungit
Poartă vise-n infinit
Mai mereu inspiră chinul
Și destinul.

Căci departe-s idealuri,
Visuri vaste, inocente
Însă toate acestea sunt de versuri
Dependente.

O condiție de poet
Și-o condiție de iubire
Mi-a fost dat din timpurile vechi
Să port
În fire.

Și chiar de n-am să te cuprind vreodată
Înălțare exaltată,
Încântat voi fi mereu-

POEZII ONLINE

Versul naște-n toți poeții
Zeu.